

Różnorodność biologiczna

Różnorodnością biologiczną w najszerszym znaczeniu tego terminu, określa bogactwo, czyli liczbę rodzajów systemów biologicznych (zbiorowisk roślinnych, gatunków lub grup organizmów) lub łącznie bogactwo i relatywny udział poszczególnych rodzajów w obrębie danej powierzchni lub w ramach jednostki topologicznej wyższego rzędu (Richling 2011). W krajobrazach rolniczych bioróżnorodność określa się na podstawie liczby typów i płatów upraw i użytków zielonych oraz bogactwa gatunkowego zwierząt i roślin związanych z ekosystemami.

Gospodarka rolna jest to główna i najstarsza dziedzina gospodarki, której zadaniem jest uzyskiwanie produktów roślinnych i zwierzęcych w wyniku uprawy i hodowli zwierząt gospodarskich w celu zaspokojenia potrzeb żywnościowych ludzi oraz otrzymywania produktów dla przemysłu (np. włókien roślinnych, skór, wełny). Najważniejszymi czynnikami decydującymi o jej rozwoju są klimat, warunki glebowe i wodne danego rejonu oraz wiedza i kultura ludzi, którzy się nim zajmują (Łabno 2007).

Według mnie różnorodność biologiczną można rozpatrywać w dwóch aspektach:

- **Aspekt ekonomiczny** – zarzucanie tradycyjnych odmian roślin uprawnych i zwierząt hodowlanych.
- **Aspekt ogólnoprzyrodniczy** – ograniczenie liczebności lub ginięcie roślin i zwierząt związanych ze środowiskami polnymi i łąkowymi.

Podstawą współczesnego rolnictwa są wysokoproduktywne odmiany roślin uprawnych i zwierząt hodowlanych. Jednym z aspektów ochrony **bioróżnorodności krajobrazów rolniczych** są **skutki wypierania tradycyjnych odmian roślin uprawnych oraz tradycyjnych ras zwierząt hodowlanych**. Wypieranie odmian

tradycyjnych, które były dostosowane do lokalnych warunków klimatycznych i biotycznych zmusza rolników do stosowania zwiększonych dawek nawozów i środków ochrony roślin oraz karmienia zwierząt hodowlanych przemysłowymi wysokobiałkowymi paszami, antybiotykami i hormonami (Łabno 2007). Zachowanie tradycyjnych odmian roślin uprawnych i ras zwierząt hodowlanych jest niezbędne dla **zachowania różnorodności genetycznej**. Stare rasy zwierząt hodowlanych i tradycyjne odmiany roślin uprawnych powinny być zachowane, nie tylko jako część odwiecznej tradycji hodowli, ale również jako cenne rezerwuary genotypów dla przyszłej hodowli i selekcji. Uprawy i rasy o zbyt jednolitym genotypie są bardziej narażone na choroby i szkodniki oraz gorzej adaptują się do zmiennych warunków środowiskowych. Konieczność ochrony starych ras zwierząt gospodarskich i tradycyjnych odmian roślin, jest częścią bioróżnorodności i przyczynia się do zachowania cennych siedlisk dzikich roślin i zwierząt związanych z krajobrazami rolniczymi.

Dla osób szukających pomocy w pisaniu prac z różnych dziedzin polecamy serwis [pisanie prac](#) z prawa, administracji, zarządzania, marketingu, pedagogiki i wielu innych dziedzin.